

красоты же и славы, неравненно есть блгоупие въ сѡнѣ.
тѣмже вси вопіемъ: слава силѣ твоей гдн.

Падію и змѣркый небо, дланію же землю, гдѣ прїиде, сѡнъ бо и збрѣ, въ немже жити и црѣтовати и зволн, и возлюбн люди вѣрнѡ вопіющыя: слава силѣ твоей гдн.

Пѣнь Ѳ. ірмосъ:

На горѣ сѡнъ възиди блговѣствуй, и іерлїмѣ проповѣдай, тѣ въ крѣпости вознеетѣ гласъ: преславная глаголашася ѡ тебѣ граде бжїй: миръ на інла, и спасеніе іазыкомъ.

Въ вышнихъ сѣдай на херувїмѣхъ бгъ, и призираай на омирєнныя, тои градеѣтъ во славу со ѡбластію, и исполнѣтсѣ вѣчєскаѧ бжєстєвєнныѧ хвалы ѳгѡ: миръ на інла, и спасеніе іазыкомъ.

Сѡнѣ бжїй, горѣ сѣла, и іерлїмѣ, ѡкрестѣ очн твоѣ сѡ възведи, и вѣждь ѡбраннаѧ чада твоѧ въ тебѣ: се бо прїидоша и здалєча, поклонитсѣ црѣ твоемѣ: миръ на інла, и спасеніе іазыкомъ.

Пѣнь ѳ. ірмосъ:

Возопїша съ вєєлїемъ правєднѣхъ дѣсн: нынѣ мїръ завѣѣтъ ѳ новыи завѣщѣетсѣ, и кроплєніемъ да ѡбновѣтсѣ людїе, бжїѧ крове.

Прїимн інлю, бжїе црѣтво, и пребываай во тмѣ, свѣтѣ ѡ да оузрѣтѣ великїй, и кроплєніемъ да ѡбновѣтсѣ людїе, бжєстєвєнныѧ крове.

Разрѣшенн своѧ юзники сѡнѣ испустн, и ѡ рѡва невѣдѣ. лнїѧ безводна и зведн, и кроплєніемъ да ѡбновѣтсѣ людїе, бжєстєвєнныѧ крове.

Кондакъ самогласенъ, гласъ ѳ:

На прѣтолѣ на нбсн, на жребѣти на землї носимый хрѣтѣ бжє, аггловъ хваленіе, и дѣтєй воспѣваніе прїѧлъ єсн, зовѣщихъ тн: блгвенъ єсн градыи адама воззвѣти. **Ікосъ:**

Понєже ада свѣзалъ єсн безсмертнє, и смєртѣ оумертвѣлъ єсн, и мїръ воскрєнѧъ єсн, съ вѣлами млнцы восхвалѧхъ ѳ.